

tillade mig at henvende en Bemærkning og et Spørgsmaal til den høitærede Udenrigsminister. Bemærkningen gjælder § 5. Naar denne Paragraph bestemmer, at Spørgsmaal, som opstaae om denne Lovs Anvendelse, skulle afgjøres af Udenrigsministeriet, antager jeg, at det, der nærmest hermed er tilfattet, er en udtrykkelig og bestemt Tilkendebegivelse af, at saadanne Spørgsmaal skulle afgjøres endeligt af et „Ministerium“; jeg troer imidlertid ikke, at det er rigtigt udtrykkeligt i Loven at sætte, at det skal være „Udenrigsministeriet“, der har Afgjørelsen. Det har nemlig altid, jeg vil ikke sige været fastholdt, men dog været anerkjendt som en gennemgaaende Regel, som man, naar man er bleven opmærksom paa Forholdet, aldrig har tilfidesat, at der i deslige Tilfælde i Lovene bør sættes „vedkommende Ministerium“. Der kunde jo tænkes en Omfordeling af Forretningerne i nærværende Tilfælde, saaledes f. Ex., at Udenrigsministeriet ikke mere fik med de omhandlede Forretninger at gjøre — til en saadan Omfordeling er Kongen jo bemyndiget ved Grundloven —, og af Hensyn hertil pleier man derfor ikke i Lovene at nævne et enkelt bestemt Ministerium, men kun „vedkommende Ministerium“, altsaa det Ministerium, til hvilket efter den til enhver Tid bestaaende Ordning vedkommende Sager ere henlagte. — Mit Spørgsmaal angaaer Udkastets § 6, som siger, at Loven skal træde i Kraft fra 1ste Marts 1867. Dette forekommer mig at være en eiendommelig Termin. Der pleier jo ofte at hengaae en vis Tid, efterat en Lov er stadfæstet, inden den træder i Kraft, og dette stæer navnlig i saadanne Tilfælde, hvor der behøves nogen Tid, for at alle Vedkommende kunne blive underrettede om den. Jeg kunde tænke mig, at det efter den foreliggende Sags Beskaffenhed har været dette sidste Hensyn, der har fremkaldt den foreslaaede Termin. Forfaavidt Loven har en finantsiel Charakter, maatte Tanken derimod nærmest henvides paa 1ste April, som den rette Termin for dens Ikrafttræden; 1ste Marts stæer i alt Fald noget besynderligt ud og fremkalder det Spørgsmaal, om der har været nogen særlig Anledning til just at vælge denne Termin.

Udenrigsministeren: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler fremsatte, skal jeg bemærke, at det fra Ministeriets Side har været Duffet, at den Rettelse for Stibsfarten, som Lovudkastet gaaer ud paa at bevirke, skulde komme Stibsfarten tilgode saasnart som muligt; der er ikke tilfattet noget Særligt ved den valgte Termin.

Krieger: Hvis der ikke er tilfattet noget Særligt ved den valgte Termin, saa vil jeg blot henstille, om der skulde være Noget til Hinder for, at Loven træder i Kraft den Dag, da den bliver stadfæstet. Hvis det er tilstrækkeligt for at kunne bringe Loven til Anvendelse, at Vedkommende erholde Underretning om Loven derved, at den bliver bekendtgjort for dem, saa behøves der jo ingen egentlig Udsættelse med dens Ikrafttræden; jeg lægger forøvrigt ikke nogen særegen Vægt herpaa.

Da ikke Flere ønskede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, der vedtoges eenstemmig med 49 Stemmer.

Endringsforslag til Sagens anden Behandling indtrævedes til førstkommande Lovdag Middag Kl. 12.

Man gik dernæst til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: „Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg, der vil have at gjøre Forslag til de Forandringer ved de tidligere vedtagne Bestemmelser og Forskrifter for Statsrevisorerne, som maatte ansees fornødne paa Grund af de forandrede Forhold.“

Ved den foretagne Stemmegivning afgaves der ialt 52 Stemmesedler, hvoraf dog 2 vare blanke og 1 ughblig, paa Grund af urigtig, og 1 ughblig, utilstrækkelig Navnebetegnelse. Der var altsaa 48 ghlbige Stemmesedler. Valgte bleve David med 48, Zytphen-Udeler med 48, Moltke-Vregentved med 48, J. Jacobsen med 47 og Madvig med 46 Stemmer; 3 Stemmer vare spredte.